

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący)

SSN Roman Kuczyński

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego M. M.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

- 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,
- 2) Przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej w G.,
- 3) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 lipca 2014 r.,

postanawia:

**wydać opinię, że zarzut protestu jest zasadny, jednakże
stwierdzone naruszenie nie miało wpływu na wynik wyborów.**

UZASADNIENIE

M. M., jako uprawniona na podstawie art. 82 § 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.), wniosła w ustawowym terminie do Sądu Najwyższego protest dotyczący wyborów do Parlamentu Europejskiego, zarzucając naruszenie przez Obwodową Komisję Wyborczą nr (...) w K. przepisów dotyczących prawidłowości ustalenia wyniku głosowania, które miało wpływ na wyniki wyborów przeprowadzonych w dniu 25 maja 2014 r. Podniosła, że na urzędowych kartach do głosowania „skreśliła kandydata nr [...] z

listy nr (...)– J. S.”. Po ogłoszeniu wyników okazało się, że kandydat ten „nie otrzymał ani jednego głosu”.

Państwowa Komisja Wyborcza oraz Prokurator Generalny zajęli stanowisko, że protest M.M. powinien podlegać pozostawieniu bez dalszego biegu.

Okręgowa Komisja Wyborcza Nr (...) w G. wniosła o nieuwzględnienie protestu.

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r. Sąd Najwyższy dopuścił dowód z oględzin kart do głosowania w Okręgu Wyborczym Nr (...) w obwodzie Nr (...) w K. w celu ustalenia liczby ważnie oddanych głosów na kandydata do Parlamentu Europejskiego z listy Nr (...) – J. S., przy czym dowód ten przeprowadził w drodze pomocy sądowej przez Sąd Rejonowy w K.. W wyniku dokonania przez ten Sąd w dniu 23 czerwca 2014 r. oględzin kart do głosowania stwierdzono, że wśród nich znajduje się jeden ważnie oddany głos na wskazanego kandydata oraz jeden głos nieważny „z uwagi na skreślenie nazwisk przy nazwiskach kandydatów z innych list”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl art. 100 ust. 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 78, poz. 483), zasady i tryb zgłaszania kandydatów i przeprowadzania wyborów oraz warunki ważności wyborów określa ustawa. Z kolei zgodnie z art. 101 ust. 2 Konstytucji RP, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów na zasadach określonych w ustawie. Ustawa - Kodeks wyborczy w art. 82 § 1 stanowi, że przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby protest może być wniesiony z powodu: dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów (pkt 1) lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (pkt 2).

Z twierdzeń wnoszącej protest wynika, że kwestionuje ona ważność wyborów w okręgu wyborczym z uwagi na naruszenie przez Obwodową Komisję Wyborczą nr (...) w K. przepisów dotyczących ustalenia wyników głosowania w tym obwodzie poprzez nieprawidłowe obliczenie liczby głosów ważnych oddanych na kandydata z listy kandydatów zgłoszonych przez Komitet Wyborczy [x]. (lista nr (...)). Zarzut ten należy uznać za zasadny. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że istotnie doszło do naruszenia art. 71 § 1 Kodeksu wyborczego poprzez błędne ustalenie, iż na kandydata J. S. nie oddano głosów ważnych, w sytuacji gdy faktycznie oddano na niego jeden ważny głos. Jednakże z uwagi na to, że Komitet Wyborczy [x]. w ogóle nie uczestniczył w podziale mandatów do Parlamentu Europejskiego, prawidłowe ustalenie wyników głosowania w obwodzie nr (...) w K. nie zmieniłoby wyniku wyborów. W konsekwencji stwierdzone naruszenie nie mogło mieć i nie miało wpływu na wynik wyborów (por. także w tym zakresie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2011 r., III SW 54/11, OSNP 2012 nr 11-12, poz. 159).

Z powyższych względów wydano opinię jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 242 § 1 i 2 w związku z art. 336 Kodeksu wyborczego.